

Tanya O'Callaghan

Snakette in Whitesnake

Tanya O'Callaghan is de nieuwe bassist van Whitesnake en voor haar is 't het begin van een nieuwe reis. Laten we horen waar die heen gaat. Wij vroegen onze Ierse vriendin Ellen, die we hebben ontmoet op een van Warwicks Bass Camps, of ze haar oude vriendin wilde interviewen.

Tanya O'Callaghan staat bovenaan mijn lijst van inspirerende vrouwen. Ze groeide op in het kleine stadje Mullingar in Ierland, maar nam de sprong in het diepe en verhuisde naar LA om een droom te volgen. Haar visie heeft vruchten afgeworpen, want ze reist de komende twee jaar de wereld rond als bassist van Whitesnake. Hoe is dit plattelandsmeisje met dreadlocks daar gekomen? 'Je weet hoe het gaat in de huurlingen- en sessiewereld', zegt O'Callaghan. 'Ik speel met al die verschillende bands, dus als er optredens komen kennen ze je omdat je in de scene bent geweest. David (Coverdale) zag me spelen met Steven Adler en Dee Snider, dus toen de basstoel vrij

kwam had hij in zijn achterhoofd opgeslagen dat hij me zou bellen. Ik kreeg dit telefoontje, dat heel erg uit de lucht kwam vallen. Het was midden in de pandemie, dus ik was semi-gepensioneerd en bezig met een documentaire genaamd Highway To Health, toen ik e-mails kreeg van hun management die zeiden dat ze contact zouden opnemen.' Ze voegt eraan toe: 'Ik wist niet wat ze wilden, maar toen kreeg ik een belletje van David en hij zei iets van: "Hallo baby, wil je een Snakette zijn?" Zo'n telefoontje krijg je niet elke dag! Ik kende sommige jongens in de band al. In feite ken ik letterlijk elke Whitesnake-bassist die er ooit is geweest, teruggaand tot Neil Murray, en ze belden me allemaal en wensten me het allerbeste, wat prachtig was. Dat was eigenlijk het mooiste van alles. Ieder van hen nam contact op - het was zo lief.'

We zijn zeker gezegend als deel van de basgemeenschap, waar zo'n oprechte kameraadschap heerst. O'Callaghan is het daarmee eens: 'Ik denk dat er door onze rol als bassist op de achtergrond en als basis minder ego is. Het is een persoonlijkheidskenmerk: laat ons gewoon op de achtergrond ons werk doen en we zijn gelukkig!' Hoe voelt het om van *sidegirl* naar een band van deze omvang te gaan? 'Het allerleukste was dat David me vroeg om bij Whitesnake te komen. Het was niet "hé, het is een sessie en ik huur je in voor drie maanden". Ik bedoel, het is zoals elke tournee in die zin dat het een einddatum heeft, maar het was meteen meer een soort familiegebeuren. Dus voor dit jaar en 2023 ben ik officieel lid van de band. Het is gewoon één grote liefdesbende. We aanbidden elkaar allemaal. Het is hysterisch en hilarisch, want het is zo'n band van broers - en een zus, natuurlijk - omdat David zo is: hij kiest mensen heel verstandig uit. Hij kiest je niet alleen vanwege je spel, hij kiest mensen ook op basis van hun

persoonlijkheid en positieve energie. Dat is slim van hem, want dat maakt touren zoveel makkelijker en leuker.'

Adviezen

O'Callaghan en ik kennen elkaar al heel lang in Ierland voordat we allebei verhuisden, zij naar LA en ik naar Londen. We doen het niet slecht voor twee kleine Ierse meisjes, al zeg ik het zelf. 'Soms moet je gewoon gaan zitten en terugkijken', beaamt ze. 'Ik heb met al die geweldige mensen gespeeld die ik bewonderde, maar ik heb niet per se een plan gemaakt: je moet de dingen gewoon hun gang laten gaan. Als je onderweg naar de verkeerde adviezen luistert - je weet wel, om de dingen op een bepaalde manier te doen, om een bepaalde baan te krijgen, om dit werk te doen in plaats van artiest te zijn - dan zouden we niet zijn waar we nu zijn. Ik heb helemaal geen spijt, want ik heb altijd mijn onderbuikgevoel gevolgd en als er dingen gebeuren zoals spelen met Steve Vai, dan voel je jezelf gezegend.'

Is bescheiden blijven het geheim van een lange en goede loopbaan in de muziek? 'Het helpt zeker - omdat mensen op lange termijn met je willen werken. Het leven is te kort: ik heb getournd met een aantal onmogelijke persoonlijkheden en dat is het gewoon niet waard. Bescheiden en oprechte mensen in je team hebben maakt al het harde werk de moeite waard. De prestaties zijn het deel dat het publiek ziet, maar het echte werk is het reizen en het samenleven. Je krijgt nooit echt een normaal leven als je dit doet, dus om het levensvatbaar te maken moet je met je team kunnen opschieten. Er is gewoon geen ruimte voor ego's!'

tanyaocallaghan.com

"Als je onderweg naar de verkeerde adviezen luistert, zouden we niet zijn waar we nu zijn"

